

Välj pris här!
 Vad ska ett flak Spendrups Premium Gold 5,9% kosta?
 213 kr 150 kr 100 kr 31 kr

TORS DAG 30 AUGUSTI 2012

TIPSA BIL & TRAFIK BOSTAD RESOR SÖK JOBB SÖK UTBILDNING

SYDSVENSKAN

Malmö 19°C ☁ Kontakt Kundservice Om oss

Malmö Lund Omkretsen Sport Ekonomi Opinion **Kultur & Nöjen** Sverige Världen

▼ Allt innehåll

Böcker Film Musik Konsert Scen Spel Kultur för unga Eurovision Song Contest

KULTUR & NÖJEN

Rebellsport

”Skateboarding is not a crime”. Klistermärken med de orden var obligatoriska på skateboardarna under tidigt 1990-tal. Idag är det ingen som reagerar när en kostymklädd herre rullar hem på långboard utmed Amiralsgatan. Över hela Sverige byggs det, ofta med kommunens hjälp, skejtparker i betong. Malmö var tidigt ute och satte ribban högt med Stapelbäddsparken.

För tjugo år sedan såg det däremot annorlunda ut. Åkte man skateboard i stan dök det snart upp väktare som hotade med att knäcka ens bräda. Något som Stapelbädden fanns endast i våra drömmar, inspirerade av bilder i amerikanska magasin och flimriga vhs-kassetter som kopierades tills magnetbanden slets ut. Där njöt kaliforniska skejtare av sammetslena betongparker under en ständigt blå himmel på den amerikanska västkusten. För oss här uppe i Norden erbjöds dock endast grov asfalt och åtta månaders vinter. Det stod snabbt klart att Sverige låg väldigt långt bort från södra Kalifornien.

Ännu längre var det för ungdomarna på den östra sidan av Berlinmuren. I en ny tysk dokumentär med det träffande namnet ”This Ain’t California”, berättas historien om skateboardåkare i Östtyskland på 1980-talet. Det är svårt att tänka sig något mer väsensskilt än Los Angeles, Venice Beach och San Diego kontra Östberlin, Leipzig och Dresden.

Att något så individualistiskt som skateboard lockade ungdomarna i det kollektivistiska DDR är ju knappast förvånande. Men att de också lyckades skapa denna subkultur där är imponerande.

I filmen, som är gjord av Marten Persiel, visas en grupp vänner som med brädornas hjälp utforskade diktatorens gränser. Brädor fick smugglas in från väst eller byggas på egen hand. För att få rätt form lades träet i blöt i badkaret samtidigt som rullskridskor slaktades i jakten på hjul.

Författare: Carl Undéhn
 Publicerad 29 augusti 2012 06.30
 Uppdaterad 29 augusti 2012 14.20

Större eller mindre text

Rekommendera 2

Tweet 0

0

E-posta länk till artikeln

Skriv ut artikeln

Mest läst på Kultur & Nöjen

- 1 Bob hund på Malmöfestivalen
- 2 "Björne var allas vår barndom"
- 3 Snart slut på fri entré
- 4 Mark Knopfler till Malmö
- 5 Hälar uppåt sträck!
- 6 Pappa för åttonde gången
- 7 Lundell talar ut om omstritt torn
- 8 Ingen festival i nästa budget
- 9 Skåningar bäst på ståupp
- 10 Wanås anklagas för plagiat

Kultur & Nöjen

Trött på reklam?
 SverigesAnnonörer
 Medlemsbrevare direkt till dig

Bloggar

Ida Skovmand

...är ätpinna i neon en bra och billig håraccessoar. Kanske framförallt billig.

Ida Skovmand bloggar om mode och trender.

Engström

Hallå där, ... Håkan Engström, som med anledning av hågkomsten av Elvis Presleys 35 år bortom livet satt samman ännu en spotifylista med lite för många...

Bloggar om aktuella konserter, favoritlåtar, nya band, bortglömda band, utskälda band och musikjournalistik.

Läsarpulsen

- 1 Amiralsgatan byggs om
- 2 Vad lyssnar grannen på?
- 3 Zlatan i bråk på träning
- 4 Så länge stannar ovädret
- 5 Snart slut på fri entré
- 6 Fritt wifi på Sturups flygplats

Men det var aldrig ett uppror mot systemet, utan handlade om att ha kul tillsammans, på egen hand. "Vi var inte politiska, vi var skejtare", säger en av de medverkande. Något som i sig var en protest i DDR och Stasi fick snart upp ögonen för dem.

Befolkningen i bonde- och arbetarstaten förvånades över denna sport utan vare sig tydligt mål eller tränare. Det passade helt enkelt inte in i en socialistisk stat.

Det är knappast rättvist att jämföra situationen i Sverige förr med den i DDR. Att bli bortjagad av väktare är inte detsamma som att hamna i Stasis arkiv.

Men decennier av förbud har gjort skateboardkulturen till något som i grunden är rebelliskt. Stapelbädden och andra parker har kanske tagit drömmen om Kalifornien ett steg närmre, men skejtare fortsätter ändå att utforska staden. Mönstret går alltid igen: knappt hinner cementen torka på ett bygge förrän skejtarna är där och omdefinierar arkitekturen på ett sätt som stadsplaneraren aldrig tänkt sig.

Just det är något som förenade skejtare på båda sidor av Berlinmuren och gör det i Malmö än idag.

Carl Undéhn

journalist och fotograf baserad i Hamburg

Åtta artister om festivalen

Ett nytt spår – på fel håll

Sista chansen

- 7 "Tiki" med i Sydafrikas landslag
- 8 Hon vågar inte bo kvar
- 9 Helt rökfritt i Byen
- 10 Ny skandinavisk liga diskuteras

Vad är detta?

Just nu **10% rabatt!**

Oavsett yrke så finns en företagsförsäkring för dig.

Beräkna pris >

TRYGGA HANSA

zalando GRATIS frakt! **Köp nu!**

Toppnyheterna just nu

- Hon vågar inte bo kvar
- Percy Nilsson gifter sig i Arenan
- Barn i säkerhet efter hot
- Förhandlare fick ut pojken oskadd
- Fritt wifi på Sturups flygplats

Om cookies
Så hanterar Sydsvenskan cookies

Fler kanaler
Vi finns i mobilen, i läsplattan och som PDF-tidning.

Live
Besök oss och lär dig hur vi jobbar

Stjärnkortet
Allt om Sydsvenskans förmånskort

Om Sydsvenskan
Mer information om tidningen och företaget.

Bilder i Syd
Bilder från Sydsvenskans fotoarkiv.

© Sydsvenska Dagbladets AB 2012 **Ansvarig utgivare:** Daniel Sandström **Chef Sydsvenskan.se:** Mattias Pehrsson **Nyhetschef:** Niklas Lundell
Nyhetstips: 71234@sydsvenskan.se **Telefon webbredaktionen:** 040-28 12 34 **Telefon växel:** 040-28 12 00 **Fax:** 040-93 54 75
Postadress: Sydsvenskan 205 05 Malmö **Besöksadress:** Krusegatan 19 Malmö